

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.451/2025/4.
A felperes:	felperes neve (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe; eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	alperes neve (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Ritócz Diána kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. és 11. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	név1 Törvényszék 9.K.700.511/2025/9. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.500 (negyvenezer-öttszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2022. szeptember 1. napjától 2024. december 31. napjáig (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes név¹ Rendőrkapitányság név² Rendőrőrs állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. Működési körzete név³ településrész volt, mely az alperes által létrehozott név⁴ városrész nevű körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB Csoport) működési körzetébe tartozott. A felperes a körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a saját működési körzetén kívül, a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén járőrszolgálati és egyéb szolgálati feladatokat [Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban TIK) általi küldés, átkísérés, elővezetés, fokozott ellenőrzés, előállított őrzése, kísézői beosztás feladatai, rendezvénybiztosítás, csapatszolgálat], melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében a perbeli időszakot érintően 811.664 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (2)-(5) bekezdéseire, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) egyes rendelkezéseire, valamint a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasításra (a továbbiakban: KMB Szabályzat) alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg, arra hivatkozással, hogy több – a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét kitevő – beosztás feladatait látta el.

[3] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját vitatva, az összecszerűség tekintetében a számítási módot nem kifogásolva.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest – késedelmi kamattal növelt – 811.664 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (3), (5) bekezdéseire, 102. § (1) bekezdés b) pontjára, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. §-ára és 24. § (1) bekezdésére, a 30/2015. BMr. 2. mellékletére, valamint a KMB Szabályzat egyes rendelkezéseire alapította.

[5] Megállapította, hogy a felperes huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel a beosztásától eltérő járőri és egyéb szolgálati feladatokat látott el egyrészt a működési körzetében, másrészt azon és a KMB Csoport működési körzetén kívül, mely megbízási díjra jogosítja. E körben a bíróság (Kúria, ítéltábla) az anyagi jogszabályok értelmezését már elvégezte. A felperes beosztásának elsődleges céljára utalva hangsúlyozta, hogy a munkáltató a ténylegesen ellátandó feladatokat csak az adott beosztás keretein belül határozhatja meg; jogellenes az olyan gyakorlat, amelynek során egy másik munkakör feladatainak átmeneti vagy tartós ellátását a munkakör részének tekintik, az ilyen feladat ellátásáért ugyanis ellentételezés (megbízási díj) jár.

[6] Rámutatott, hogy a jelen per keretei között a kereseti kérelem vizsgálata körében két időszakot kell elkülöníteni: a 2022. augusztus 12 - 2023. január 31. napjai közötti (a továbbiakban: 1. kereseti időszak) és a 2023. február 1. napját követő időszakot (a továbbiakban: 2. kereseti időszak). Hangsúlyozta, hogy a megbízási díjra való jogosultságra vonatkozóan a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával kapcsolatban (azaz az 1. kereseti időszakra nézve) a jogértelmezést az ítéltábla már szintén elvégezte (Kf.700.017/2025/4.). E körben rögzítette, hogy a KMB Szabályzat mint közjogi szervezetszabályozó eszköz módosítása a Jat. 23. §-a és 24. § (1) bekezdése értelmében jogszabállyal ellentétes nem lehet. A Hszt. és a 30/2015. BMr. rendelkezéseinek sérelme nélkül nem lehet olyan megállapítást tenni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem minden feladatát. A 2. kereseti időszak vonatkozásában megállapította, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a megbízási díjra való jogosultságot nem zárta ki, mivel a rendelkezést a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjával és (3) bekezdésével összhangban kell értelmezni, mely a megbízási díj jogintézményét megtartotta. Ezen időszak vonatkozásában a Hszt. 71. § (3) bekezdésében meghatározott két többletfeltétel vizsgálata (nem eseti jelleg; jelentős többletmunka) alapján a felperes szintén jogosultságot szerzett a megbízási díjra.

[7] A megbízási díj mértékét mindhárom időszakot illetően a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékében határozta meg a felperes által teljesített szolgálatok számára, a többlettevékenység eltérő feladataira, munkaidő-igényére, valamint a saját beosztáshoz tartozó feladatok háttérbe szorulására figyelemmel.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte.

[9] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogértelmezése és jogkövetkeztetése téves, az elsőfokú ítélet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában, (3)-(5) bekezdéseiben, 102. § (1) bekezdés b) pontjában, a 30/2015. BMr. 2. mellékletében, a Jat. 23. § (4) bekezdésében, 24. § (1) bekezdésében, valamint a KMB Szabályzat 2., 15., 21., 25., 44. pontjaiban, a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésében foglaltakat sérti. Nem értett egyet a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i módosításával kapcsolatos azon ítéleti megállapítással, hogy összemosta és ezzel azonosíthatatlanná tette a járőr és a körzeti megbízotti beosztások feladatait, ezzel pedig kiüresítette a felperesi beosztás lényeges tartalmát; a két beosztás feladatai, különbségei a KMB Szabályzat módosítását követően is azonosíthatók. A körzeti megbízott feladatellátási helyének kibővítése a rendőrkapitányság teljes illetékességi területére nem jelenti azt, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatot látna el.

A KMB Szabályzat módosítása emellett nem tette a normát a 30/2015. BMr. 2. mellékletének szabályaival ellentétessé, így a Jat. sérelme sem állapítható meg. A két beosztás feladatai továbbra is elkülöníthetők, ami azonban nem jelenti azt, hogy ne lennének közöttük átfedések; ez más beosztások esetén is tetten érhető. A körzeti megbízotti feladatokat az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) a Jat. 23. § (4) bekezdése alapján normatív utasításban szabályozhatta. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság KMB Csoport létrehozásával, annak normaalkotói szándékával kapcsolatos érvelésével sem; álláspontja szerint a törvényszék a működési körzet fogalmát is tévesen határozta meg. A KMB Szabályzat 15. pontjában foglaltakra hivatkozással kiemelte, hogy a KMB Csoportok tevékenységét úgy kell szervezni, hogy a folyamatos rendőri lefedettség biztosított legyen. A felperes nem látott el rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatot, így többletfeladatot sem végzett. Egyebekben, ha ilyen feladatot látott volna el, úgy jogosulatlanul magasabb bérezésben részesült, ugyanis a járőri illetmény a körzeti megbízotti illetményénél alacsonyabb összegű.

[10] A megbízási díj mértéke vonatkozásában a mérlegelési szempontokat a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése részletezi, mely szerint a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt.

71. § (4) és (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. A Hszt. 71. §-ának helyes értelmezésével azt is vizsgálni kellett, hogy az ténylegesen milyen jellegű feladatokat takar, a felperesi beosztáshoz képest jelentethet-e ténylegesen többletterhet és az jelentős volt-e. Amennyiben a bíróság a KMB Szabályzat 2. pont b)-c) alpontjai szerinti feladatok működési körzeten kívüli ellátását többletfeladatnak is értékeli, az nem olyan mértékű, amely a 75%-os megbízási díjat indokolná.

[11] Hangsúlyozta, hogy a körzeti megbízottak az egyes szolgálati ágak feladatait sajátosan ötvöző rendőri munkát végeznek: rendészeti és bűnügyi feladatokat egyaránt. A feladataik végrehajtása során nem kerülnek át más szolgálati formába, azokat folyamatosan körzeti megbízotti szolgálatban hajtják végre. A 30/2015. BMr. 2. melléklete csupán a szolgálati beosztásokat nevesíti. A Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontjában és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 6. § (1) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján az ORFK vezetője az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv számára utasítást adhat ki, melyben szabályozhatja a vezetése, az irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét. A 30/2015. BMr. 2. mellékletében meghatározott egyes beosztásokhoz tartozó munkaköri feladatokat egyéb jogszabályok és normatív utasítások határozzák meg. Álláspontja szerint a munkáltató egy adott beosztáson belül, a körzeti megbízotti beosztásra határozta meg a szolgálati feladatokat, és nem a munkakör kiterjesztő értelmezésével.

[12] A KMB Szabályzat a módosítást követően is részletesen rögzíti a körzeti megbízott munkaköri feladatait, azonosítható módon és nem összekeverve a járőr feladatokkal. A KMB Szabályzat 37. pontja értelmében a körzeti megbízott továbbra is a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles. A felperes a perbeli időszakban valamennyi (318 db) szolgálatában körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó feladatot látott el, így fogalmilag kizárt, hogy munkaköréhez nem tartozó feladatok ellátása miatt megbízási díjra jogosultságot szerezzen.

[13] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak indokaival egyetértett.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[14] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[15] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[16] Az alperes a fellebbezésében jogalapjában és összecszerűségében is vitatta az elsőfokú ítéletet. Azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság a megsértettként megjelölt anyagi jogszabályi rendelkezések téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát. Az elsőfokú bíróság azonban – az alperes álláspontjával szemben – jogszerűen járt el, és a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, valamint [2023. február 1-jét követően a 71. § (3) bekezdésének, továbbá] (5) bekezdésének helytálló értelmezésére alapította a döntését, amikor a felperes által huzamosabb időn át, nem pusztán eseti jelleggel, hanem rendszeresen – a működési körzetén, illetve a KMB Csoport működési területén kívül – ellátott, az eredeti szolgálati beosztásába nem tartozó járőri feladatokat a megbízási díjra jogosító, a saját beosztási feladatok mellett jelentkező többlettevékenységként értékelte.

[17] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként átmenetileg megbízható. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés]. A perben az alperes a felperes által ellátott feladatok tekintetében előterjesztett kimutatás tartalmát nem vitatta, a vita tárgyát csupán az képezte, hogy a kimutatásban megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok ellátása következtében a felperes megbízási díjra jogosulttá vált-e. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[18] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőrszolgálati feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, a felperes kinevezés szerinti beosztásához nem tartoztak. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján ugyan a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, azonban az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása e rendelkezések szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen.

[19] A munkáltató a hivatásos állomány tagját a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére esetenként valóban utasíthatja, azonban azzal nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[20] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb norma (KMB Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal is egyetértett. A törvényszék az ítéletében helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperes a járőri és egyéb feladatokat a körzeti megbízotti és a KMB Csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végezte, amelyre a KMB Szabályzat 2. pont b)-c) alpontjai nem adtak jogalapot, mivel azok nem a kinevezés szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult.

[21] Az alperes alaptalanul érvelt azzal is, hogy a felperes a járőrszolgálati, valamint a körzeti megbízotti illetékességi területén kívüli egyéb szolgálati feladatok teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perrel érintett időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban megjelölt, nem kizárólag járőrszolgálatként nevesített – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan az a perbeli esetben megvalósult.

[22] Az 1. kereseti időszak tekintetében az elsőfokú bíróság a már kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően állapította meg ítélete [40]-[43] bekezdéseiben, hogy a Hszt. és a 30/2015. BMr. szabályozásának sérelme nélkül nem lehet olyan értelmezésre jutni, miszerint a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. A fentiek alapján önmagában az a körülmény, hogy a KMB Szabályzat 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja módosult, nem teremtett alapot arra, hogy a felperes a beosztásához nem tartozó feladatokat ellentételezés nélkül ellássa. Mivel a felperes az 1. kereseti időszakban a saját, illetve a KMB Csoport működési körzeten kívül rendszeresen, nem eseti jelleggel látott el járőrszolgálatot és egyéb szolgálati feladatokat, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint megbízási díjra jogosultságot szerzett.

[23] Ezen elvi alapvetésekből dogmatikai kényszerűséggel következik, hogy az alperes fellebbezésében megfogalmazott – a KMB Szabályzat módosításának normatív érvényességét, valamint a beosztások elkülöníthetőségét védő – érvelése minden alapot nélkülöz. Téves és a rendészeti igazgatás dogmatikájával ellentétes az alperes azon megközelítése, amely a feladatellátási hely illetékességi területre történő kiterjesztését pusztán földrajzi-szervezési kérdésként kísérli meg beállítani. A körzeti megbízotti beosztás anyagi jogi és funkcionális lényege ugyanis éppen a meghatározott, szűkebb működési körzethez kötött, személyes és helyismeretre épülő prevenciós, valamint közrendvédelmi jelenlét. Amikor a munkáltató a tisztségviselőt e dedikált területből és feladatrendszerből kiszakítva a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén, a TIK ad hoc küldései alapján általános rendészeti intézkedések (átkísérés, elővezetés, csapatszolgálat) elvégzésére kötelezi, az objektíve nem a körzeti megbízotti feladatkör térbeli kiterjesztését, hanem tiszta járőrszolgálat tényleges ellátását valósítja meg.

[24] Szintén tarthatatlan az a fellebbezési hivatkozás, amely szerint a két beosztás feladatai a módosítást követően is azonosíthatóak maradtak, és csupán az egyes rendőri munkaköröknél természetes „átfedésről” van szó. Bár a rendészeti szolgálati ágak között kétségtelenül léteznek funkcionális érintkezési pontok, a KMB Szabályzat módosított 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja nem pusztán marginális átfedést teremtett, hanem a járőri beosztás meghatározó feladatrendszerét rendszerszinten és kötelező jelleggel beemelte a körzeti megbízott munkakörébe. Ezen normatív összevonás gyakorlatilag kiüresítette a 30/2015. BMr. 2. mellékletében nevesített beosztások közötti törvényi differenciálást. Ebből fakadóan az alperes a Jat. 23. § (4) bekezdéséből eredő normaalkotási jogosultságot is tévesen, a normahierarchia garanciális szabályait figyelmen kívül hagyva értelmezi. Kétségtelen, hogy az ORFK vezetője jogosult közjogi szervezetszabályozó eszköz kiadására, e normatív aktus azonban a Jat. 24. § (1) bekezdésének kógens korlátja folytán fogalmilag nem írhatja felül, és jogalkalmazói gyakorlatában sem üresítheti ki a magasabb szintű jogszabályokban – így a Hszt. kógens illetmény- és besorolási szabályrendszerében, valamint a 30/2015. BMr. beosztási nomenklatúrájában – lefektetett anyagi jogi garanciákat. Ha a munkáltató egy hierarchikusan alacsonyabb szintű belső utasítással egyazon munkakörbe vonja össze két, jogszabályilag kifejezetten elkülönített, eltérő díjazású szolgálati beosztás feladatrendszerét, azzal burkoltan áttöri a jogszabályi kereteket, és jogellenesen megkerüli a ténylegesen elvégzett többletmunkáért járó, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díj megfizetésének kötelezettségét.

[25] Az alperes a 2. kereseti időszak vonatkozásában azért tartotta az elsőfokú bíróság ítéletét jogszabálysértőnek, mivel – álláspontja szerint – az a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző módon állapította meg, hogy a felperes többletvevényességet végzett. E körben a Fővárosi Ítéltábla a vitatott jogkérdést már eldöntötte, ezt az elsőfokú bíróság szintén helytállóan idézte ítélete [46]-[47] bekezdéseiben. Alaptalanul hivatkozott tehát az alperes arra, hogy a felperes megbízási díjra való jogosultságát a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja kizárja, ugyanis ez esetben is érvényesül a *lex specialis derogat legi generali* elv, miszerint az általános szabályt a speciális szabály minden esetben felülírja. A perbeli esetben ez akként valósul meg, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő általános szabály helyett a 71. §-ban rögzített rendelkezést kell alkalmazni.

[26] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla megállapította, hogy a 2. kereseti időszak vonatkozásában a megbízási díj megfizetésének feltételei az alperesi vitatás eredményessége hiányában – a megbízási rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – ugyancsak fennálltak, ezért az elsőfokú bíróság a kereset megalapozottságáról e körben is helytálló döntést hozott.

[27] Miután az alperes nem állapította meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással kellett volna bemutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), mely konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. A többletfeladat-ellátás eseti vagy rendszeres jellege nem az összecszerűség, hanem a jogalap körében értékelendő, az a fentebb kifejtettek szerint rendszeresnek minősült és a 2. kereseti időszakban jelentős többletmunkát eredményezett a felperes számára. Az ellátott feladatok fellebbezésben állított csekély számát az alperes a bíróság jogértelmezéséhez igazodó kimutatással nem igazolta, számszaki levezetéssel nem támasztotta alá. Az e körben megjelölt további érvelés, miszerint az alacsonyabb beosztásokhoz tartozó többletfeladatok ellátása megbízási díjra nem jogosít, ugyancsak nem foghatott helyt, mivel a jogalkotó nem többletteher, hanem többletfeladat-ellátás esetére biztosította a megbízási díj megfizetését, azaz e juttatásra a beosztástól és besorolástól függetlenül jogosulttá válik, aki a beosztásába nem tartozó többletfeladatot ellátja. Nincs tehát olyan törvényi kikötés, amely szerint megbízási díj kizárólag a magasabb beosztáshoz tartozó feladatok ellátása esetén jár. Az alperes fellebbezésében egyebekben nem is jelölte meg, hogy milyen mértékű megbízási díjat tekintene elfogadhatónak, így az összecszerűséggel szemben támasztott kifogásai erre irányuló konkrét kérelem hiányában érdemben nem voltak vizsgálhatók.

[28] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[29] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdésére, 3. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint (4) bekezdéseire figyelemmel a felszámítással egyezően állapította meg.

[30] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű (64.933 forint) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja, 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[31] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[32] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. június 9.

dr. Antal Regina s. k.	dr. Oláh Zsolt s. k.	dr. Koós Szabolcs s. k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró